

Din marea „școală de moral”, care a fost dintotdeauna, și este, mai cu seamă astăzi, teatrul românesc, s-au afirmat opere și idei, creații interpretative și regizorale, salutate cu elogiul atât pe scenele noastre, cât și pe scene străine, renumite pentru exigența colectivelor artistice și a publicului lor. În ultimii 30 de ani, osmoza dintre mișcarea teatrală românească și teatrele din numeroase țări străine a fost deosebit de puternică. Dramaturgia românească, actorii și regizorii, scenograful și tehnicienii scenelor noastre au obținut, peste hotare, succese durabile, măgulitoare, în rândurile publicului, ale profesioniștilor vieții teatrale și ale celor mai exigenți critici dramatici. Aceste succese și aprecieri elogiase se răsfrâng, firește, asupra ansamblului teatrului românesc, constituie nu numai satisfacția bunelor realizări de până acum, ci și promisiunea, angajamentul stimulator pentru creații mai frumoase, mai pline de sevă, cu mai puternice ecouri în conștiința și sensibilitatea oamenilor de la noi și de pretutindeni.

Publicăm mai jos mesajul transmis de marea artistă americană Ellen Stewart (directoarea teatrului „La Mamma”), cu ocazia ZILEI MONDIALE A TEATRULUI.

„Teatrul are puterea de a insufla iubire”, ne spune ea. Această iubire, cu înțeles profund umanist, înseamnă, în același timp, o chemare către dragostea de artă — dar și o chemare către prietenia între popoarele din lumea întreagă. Mesajul etic al scenei a fost, din adâncul timpurilor, un mesaj de cunoaștere și de înțelegere.

Azi, noi, românii, într-o deplină unanimitate, avem satisfacția de a trăi și de a munci într-o țară ce se mindrește cu politica ei de pace și prietenie nediscriminatorie. Nu vom încheia aceste rânduri fără a prelua, din discursul solemn al președintelui Nicolae Ceaușescu, pronunțat la ceremonia realegerii sale, următoarele cuvinte ce exprimă, în esență, poziția României socialiste în colaborarea ei materială și spirituală cu țările și popoarele lumii: „Sintem hotărâți să participăm activ la diviziunea internațională a muncii, la schimbul de valori materiale și spirituale, văzând în aceasta o necesitate obiectivă atât pentru progresul fiecărei națiuni cât și pentru o politică nouă, democratică, în întreaga viață internațională”.

Acestea sînt gândurile ce ne inspiră și ne călăuzesc, pe noi toți, oamenii scenei teatrale românești, în primăvara lui '75, an pe care-l consacram muncii pentru propășire pe plan național și acțiunilor de prietenie și colaborare, pe plan internațional.

„TEATRUL”

A 14-A ZI MONDIALĂ A TEATRULUI

Mesaj

Sînt fericită că am fost desemnată să vă vorbesc astăzi, în această Zi Mondială a Teatrului.

Cred, din adîncul sufletului, că avem nevoie, pretutindeni în lume, să continuăm a dialoga, cu toleranță și înțelegere — dacă vrem să nu pierim.

Noi, bărbații și femeile aparținînd Teatrului, am lucrat împreună în nenumărate locuri și în diferite limbi. Ne-am găzduit, unii pe ceilalți, în teatrele noastre, și prin aceste contacte ne-am îmbogățit inima și spiritul.

Teatrul are puterea de a insufla iubire, și iubirea ne poate da energia de a supraviețui.

În ciuda îngrijorării pe care o resimt, pentru viețile noastre și pentru viitorul nostru, sînt bucuroasă fiindcă știu că, deja, oamenii de teatru au început să-și întindă mina unul celuilalt, de jur împrejurul pămîntului. Și sper că, într-o zi, acest cerc se va închide într-o imensă îmbrățișare.

Ellen Stewart